

బోధు, ఉపదేశములకు తీర్మడ్డుడుని జగన్ కచెల్మెన్, జూసియర్

“అతని పేరు ఎల్లానా”

(1 సమా. 1:1)

ప్రాచీన హైములకు ఒకని పేరు ముఖ్యమైనదిగా నిలుస్తుంది. “ఎల్లానా” అంటే “దేవుడు కలిగియున్నాడు” అని అక్షరార్థం. ఈ పేరు యితనికి ఎంతగానో తగియున్నది.

1. దేవుడతని రూపాన్ని పొందాడు. అతడు చేసే పనులన్నీ దేవుని పట్టగల జాగరూక తను తెలుపుతాయి. అతనిని గమనిస్తే ఈ విషయం తేఱతెల్ల మహతుంది.
2. అతని పితృత్వాన్ని - (తండ్రిగా జీవించడాన్ని) దేవుడు సాంతం చేసికొన్నట్టున్నాడు. తన పిల్లలకు నడువవలసిన త్రోపను నేర్చించి, తనపంటి విశ్వాసాన్ని బాధ్యతనూ వారియందు నిలిపాడు.
3. దేవుడు అతని వివాహాన్ని వశము చేసికొన్నాడు. హన్మతో అతని బాంధవ్యం దయగలది, మర్యాదగలది, అర్థం చేసికానేది, ప్రేమించునది, అక్కర కలిగినదై ఉంది.

భక్తి వెల్లడి చేయబడింది

(1 సమా. 1:3)

దేవునియందలి ఎల్లానా యొక్క భక్తి మత సంబంధమైన ఆచరణలలోనే గాక అతని దైనిక అలవాళ్లలో కూడ బయలుపరచబడింది. ఆ మనిషి యొక్క భక్తి ఈ దిగువవాటి యందు బయలుపరచబడింది:

1. అతని క్రమమైన, ర్ఘ్రమైన, న్యాయ బుద్ధిగల మరియు విషయ పరిజ్ఞానం కలిగిన మతపరమైన ఆచరణలు (1:3, 4, 21).
2. దైవ మార్గంలో తన పిల్లలకు తర్పీదునిస్తూ, వారికి ఆ విధానంలో నడువ నేర్చించునట్లు అతని పూర్వ భద్రత (1:4, 21).
3. హన్మ పట్ల అతనికున్న గాఢమైన ప్రేమ మమకారం (1:8).
4. జాధింపబడినవారి పట్ల అతని అక్కర, భద్రత, సున్చితమైన మనస్సు (1:8). వారానికి ఏడు దినాలు దేవునియందు నిజంగా భయభక్తులు నిలుపువానిని ఈ చర్యలు సూచిస్తూ ఉన్నాయి. ఈ విధంగా “పరిశుద్ధులు క్రీస్తును తమ హృదయాలలో ప్రభువుగా ప్రతిష్ఠించుకొనవలసిందిగా కోరబడ్డారు” (1 పేతురు 3:15).

కుటుంబ ఆరాధన

(1 సమూ. 1:4)

ప్రాచీనమైన ఈ కుటుంబంనుండి, వారి ఆరాధనా ఆచరణలలో ఐక్యముగా ఉన్న కుటుంబాలలోని ప్రాముఖ్యతను గమనించనగను.

1. కుటుంబపు ఆరాధన యొక్క ఆరంభ విషయాన్ని గమనించు - “ఎల్సానా జలియర్పించేను.” తల్లిదండ్రులు లౌకిక ఉద్దేశ్యాలను విస్మరించి దైవికమైన లక్ష్యాలను వెంటాడుతూ ఉండాలి.
2. తర్వీదు యొక్క అవసరతను గుర్తించు - “భాగములనిచ్చుట.” చిన్న పిల్లలకు ఉపాధికారి అవసరం దానిని యిహ్వానికి తల్లిదండ్రులు బాధ్యత కలిగినవారు.
3. దాని అవకాశం - “అందరికి” - చిన్నవానినుండి పెద్దవానివరకు ప్రతివాడును ఈ తర్వీదునందు నిమగ్నమై ఉండాలి. ఎవడును మినహాయింపు పొందడు - “అందరు”ను యిందులో పాలుపొందవచ్చు.

“భర్తలారా, మీ భార్యలను ప్రేమించుడి”

(1 సమూ. 1:5)

భార్యలారా, మీ భర్తలను ప్రేమించుడి అనే ఆజ్ఞ ఐబిల్లో ఎక్కుడను నేరుగా కన్నించడు. అయితే తమ భార్యలను ప్రేమించుడని భర్తలు ఆజ్ఞాప్రేపింపబడ్డారు (ఎఫ్సీ. 5:25, 28). ఎందుక? ఎందుకంటే, భార్యల ప్రేమ తిరిగి యిచ్చునదై యుంటుంది. ఆమె ప్రేమిస్తుంది భర్త ప్రేమిస్తాడు! ఎల్సానానుండి భర్త తన భార్యను ప్రేమించాలని నేర్చుకుంటాం.

1. ఉదార బుద్ధితో ఆమెను ప్రేమించు (1:5).
2. కన్నించే మమకారంతో ఆమెను ప్రేమించు (1:5).
3. ఆమె నిష్పరష్టానిష్పరష్ట ప్రేమించు (1:6).
4. నిరాశలో, ఉద్వేగంలో మునిగియున్పుపుడు ప్రేమించు (1:7, 8).
5. తాను జరిగించునది సరిగా లేనట్టు కన్నించునపుడు ప్రేమించు (1:8).

ఎల్సానా హన్తును ప్రేమించినవాడు

(1 సమూ. 1:5)

1. అతని ప్రేమ ప్రదర్శింపబడింది (1:5).
2. ఆమె శోధన కాలంలో అతని ప్రేమ ఆమెను బలపరచు మూలమైయుంది (1:5, 6).
3. అతని ప్రేమ మాటల రూపంలో చెప్పబడింది (1:8).
4. తన సంకల్పంతో తన భార్య సంకల్పం సరి తూగసపుడు తన భార్య యోచనను “అంగీకరించేలా” అతని ప్రేమ అతనికి సామర్థ్యం కలిగించింది (1:22).
5. అతని ప్రేమ తన భార్యతో సహకరించేలా అతని పురికొల్పింది (1:23).

దేవునిపై అపార్థం

(1 సమూ. 1:5, 6)

హన్నా గొడ్రాలుగా ఉన్న సంవత్సరాలు అపార్థానికి దారితీసాయి. అందులో ఒక ఉద్దేశం ఉంది. అయితే అది అర్థం కాలేదు. దేవునిపై అపార్థం కలిగింది. ఇక్కడ సూత్రమేమంటే దేవుని మార్గాలు మన మార్గాలవంటివి కావు. తరచుగా వాటిని మనం గ్రహించం (యోషయా 55:9).

1. ఆయన శిక్షించనప్పుడు శిక్షించుతున్నట్టు కొన్నిసార్లు దేవుడు అపార్థం కలిగిస్తాడు.
2. ఆయన పశ్చపాతం చూపనప్పుడు దేవుడు పశ్చపాతం చూపుతున్నట్టు కొన్నిసార్లు అపార్థం కలిగిస్తాడు.
3. ఆయన అక్కడ ఉండగా దేవుడు హజరు కానట్టు కొన్నిసార్లు అపార్థహౌతుంది (1:11).
4. పాపపు ఆచరణలను చూచి చూడకుండ ఉండడాన్ని గూర్చి ప్రజలు కొన్నిసార్లు అపార్థం చేసికొని, “నా జీవితానికి దేవుని చిత్తం యిదే అయ్యుంటుంది” అని అంచారు!

వాస్తవానికి, దేవుని నిజంగా అపార్థం చేసికొన్నప్పుడు ఆయన నిందించబడతాడు. అపార్థం దిద్దబడిందంటే, సమస్తం తేటపరబడబడతుంది. దేవునికి సమర్పించడానికి హన్నా సిద్ధపుడేవరకు తాను కోరుకున్న కుమారుడు ఆమెకు యివ్వబడలేదు. దేవుని చిత్తాన్ని అపార్థం చేసికొనడంవలనను, విశ్వాసం కొదువై ఉండడంవలనను బాధ, దుఃఖము కలిగించబడతుంది! శోధనగాని, శ్రమగాని ఎప్పుడైనా సంభవించితే దేవుని అపార్థం చేసికొనకుండ భ్రద్రపడదాం (యోఖు 9:1-12; 5:8; 13:15).

మనిషవ్యాకులతకు సాధారణ కారణాలు

(1 సమూ. 1:7)

హన్నా నిరాశ ఊచిలో చిక్కుకొనియుంది; ఆమె నిరుత్సాహంలో మునిగియుంది (1:8బి, 10, 15). తన జీవితంలో ఈ చింతనను కలిగించినదేమి?

1. విసిగించుతున్న పెనిన్నా అనే వ్యక్తి (1:7)
2. విల్లలు లేనందున జీవితంలో సంపూర్ణ విఫలురాలు అనే భావన (1:2, 5, 6; భీతి. 1:16).
3. దేవుని చిత్తం యొక్క అవగాహన లేమి (1:5బి, 6బి, 11).
4. భుజింప నిరాకరించినప్పుడు శారీరిక గమనిక లేమి (1:7బి).

తన విషయమై నిజంగా చింతించే ప్రేమగల భర్త మాటను ఆలకించడాన్ని బట్టి ఆ నిరాశ ఊచిలోనుండి హన్నా పైకిలేచింది (1:8). ఆమె “లేచి” పని కలిగియుండి, భుజించి తన్న పోషించుకున్నది (1:9). యొహోవాకు ఆమె గట్టిగా మొర పెట్టింది (1:10). తన సమస్యను దేవునికి అప్పగించింది. అది నిజానికి ఆమెకు చాలాపెద్ద

సమస్య, తనకు తానే పరిష్కరించుకోవాలని ప్రయత్నించింది కూడ. దేవునియందు నమ్మికయుంచి నిరుత్సాహాన్ని, విధిని అనుదిన జీవితంలో జయించువారికి మహిమా యుక్తమైన తుది పలుకు వేచియుంటుంది (2:20, 21).

నెమ్ముటని చూచే మార్గ పటం

(1 సమూ. 1:9-18)

హన్నా సరిగా బోధింపబడినట్టుంది. ఆమె హృదయం దుఃఖ భరితమైయుంది (1:8); ఆమె బహుగా వేదనపడింది (1:10); ఆమె ఆత్మ దైర్యం అణబడింది (1:15). ఆమె పోరాటంలో ఉంది. అయితే అందులో ఆమె సజీవంగా ఉంది! మనోవ్యాకులత అనే చీకటినుండి ఆమె పగటి వెలుగులోనికి వచ్చింది. అది ఎలా సంభవించింది?

1. ఆమె ఆరాధనకు వెళ్లింది (1:9).
2. దేవుని ఆమె బలమైన ఆసక్తితో కూడిన ప్రార్థన చేసింది (1:10, 15).
3. “తనకు కలిగియన్న శ్రమను” ఆయన మీద మోపి దేవుని ఆశీర్వాదాల కొరకు ఆమె వేడుకొంది (1:11).
4. ఒకానొక పని చేయడానికి ఆమె వ్యక్తిగతమైన బాధ్యతను స్వీకరించింది (1:11).
5. తనకు కలిగిన వేదనను, మరియు తన అవసరతను ఆమె తెరిచి చూపింది (1:14-16).
6. తన భారం తీసివేయబడినట్టును, ఆమె “నాటినుండి దుఃఖముఖిగానుంటుట మానెను” (1:18; యిర్మియా 31:13వితో పోల్చు).

పొచ్చలించునట్టి ఆచరణ

(1 సమూ. 1:12-18)

ప్రశాంతకరమైన ప్రత్యుత్త గుడారపు వాతావరణంలో కలతచెందిన హన్నా తన హృదయాన్ని దేవుని సముఖంలో కుమ్మరించింది. ఏలీ ఆమె యొక్క పైరూపాన్ని చూచి ఆమె అంతరంగాన్ని తప్పగా నిర్ణయించాడు. నేడు ఈ దోషం ఆనేకులవలన జరుగుతుంది. వాస్తవాలన్నిటిని ఎరుగకుండ ఒక వ్యక్తి మరి యొక వ్యక్తిని గూర్చి నిర్ణయించడంలో పొచ్చరిక చూపాలి.

1. తప్పగా ఉన్న తీర్మానాలకు ఒకరు దూకవచ్చు (1:14).
2. భారభరితంగా ఉన్న హృదయానికి ఒకరు యింకను అధికమైన విపత్తును జతచేయవచ్చు. తాను విఫలి అనే భావన హన్నాకు అంతకు ముందే ఉంది. ఇప్పుడు “పనికిమాలినదైనట్టు” అనుకునేలా జరిగింది (1:16).
3. ఒకరు తేలికగా చూడవచ్చు - హన్నా యొక్క శీలాన్ని గూర్చి అవసరమైన ప్రత్యుత్తలు ఉధృవించేలా అది చేసింది (1:16).
4. హృదయాన్ని చూడ ప్రయత్నించడంలో ఒకరు విఫలులు కావచ్చు (1:15).

5. కరినమైన, తొందరపాటుతో కూడిన, తీవ్రమైన సహ్యదయం లేని స్వభావాన్ని ఒకరు బయలుపరచవచ్చు.

ఏలీ ఎంతగా తప్పు చేశాడో, తన దోషాన్ని గుర్తించినప్పుడు అతడు అంతగా మారిపోయాడు. అతడు హన్నా యొక్క సహాయానికి వచ్చి ఆమెను ప్రోత్సహించాడు (1:17, 18). అతడు ఒక ముఖ్యమైన పాతాన్ని నేర్చుకున్నాడు.

“యొహసోవా ఆమెను జ్ఞాపకము చేసికొనెను”

(1 సమా. 1:19)

హన్నా యొక్క తీవ్రమైన విస్మయం (1:11), క్లప్పమైన ప్రతిపాదనతో బదులిచ్చింది. దేవుడు ఆమెను ఎందుకు జ్ఞాపకం చేసికొన్నాడు? ఆమె విశ్వాసము, ప్రార్థన, వేదన, బాధలను బట్టి. ఇందులో ఉన్న ఆదరణ ఏమి?

1. పోరాటాల మధ్యలో, దేవుడు మనలను జ్ఞాపకము చేసికొని మన అవసరతలను తీర్చుతాడు (రోమా 8:28; 1 కొరింథి. 10:13; కీర్తన. 34:15-20).
 2. మనం అల్పులంగా కనబడినప్పుడు, దేవుడు మనలను తప్పించును (సామే. 11:8).
 3. నరుడు మరువవచ్చు, తరచుగా మరచిపోతాడు, కానీ దేవుడు మరువడు (కీర్తన. 37:28).
- ద్వితీయా. 4:31; ఆది. 19:29; కీర్తన. 50:15లను చదువు. దేవుని జ్ఞాపక శక్తి ఎంత గొప్పదైయందో, “జ్ఞాపకము చేసికొనను” అనే ఆయన శక్తియు అంతే గొప్పదైయుంది (యిరీయా 31:34; హెబ్రీ. 8:12; 10:17).

“యొహసోవా దయచేసెను”

(1 సమా. 1:27)

ఈ పద ప్రయోగంలో ఆత్మ సంబంధమైన ఎంతటి లోతున్నది! ఇది హన్నా హృదయం యొక్క గొప్ప ప్రత్యక్షతగా ఉంది.

1. మనలను పడకుండ నిలపడానికిగాను, అది దేవునియందలి నమ్మికను, ఆయనపై ఆధారపడడాన్ని బయలుపరచుతోంది. దేవుడు అనుగ్రహిస్తాడు!
2. అవసరాలు మరియు కోర్కెలు ఎరుకుపరచే హృదయాన్ని అది బయలుపరచుతోంది. దేవుడు విని బదులిస్తాడు!
3. మానవ సామర్థ్యంపై విశ్వాస లేపిని అది బయలుపరచుతోంది. నరుడు చేయలేని వాటిని దేవుడు చేయగలడు!
4. గొప్ప దాత్యున దేవుని అర్థం చేసికొన్నాయానిని అది బయలుపరచుతోంది. దేవుడు దయచేయగోరతాడు!

ప్రార్థనయందు బలమైన అభయం

(1 సమాఖ. 1:27)

దేవుని ప్రార్థన్సే మనకు ధైర్యం కలుగుతుంది! దేవుడు ఆలకించి మన ప్రార్థనలకు జవాబిస్తాడు (ఎఫేసీ. 3:20; హెబ్రీ. 4:16). తన ప్రార్థనలయందు హన్నా అంతలే బలమైన నిశ్చయత ఎందుకు కలిగియుంది?

1. తన వేదన విషయం దేవుడు లక్ష్యం కలిగియున్నట్టు ఆమెకు తెలుసు (1:10).
2. తన హృదయం యథార్థమై, కేంద్రిక్తమై, దేవునికి తెరువబడియున్నట్టు ఆమెకు తెలుసు (1:15).
3. యథార్థమైన ప్రార్థనవలన కలిగే అంతరంగపు సంతోషము సమాధానాన్ని గూర్చి ఆమె ఎరుగు (1:18).
4. దేవుని కరుణా హస్తమునందు నమ్మికయుంచి పనిచేయనామె తీర్మానించుకొన్నది (1:11, 12, 22).
5. ప్రార్థనా శక్తియందు ఆమెకు విశ్వాసము, నమ్మిక, ఒప్పుదల, తీర్మానం ఉంది.
6. ప్రార్థనలకు బదులు వచ్చినప్పుడు తాను కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించినప్పుడు ప్రార్థనయందలి ఆమె నిశ్చయత బలపరచబడింది. దేవుడు ప్రసాదించినప్పుడు ఆమె ఊరకుండలేదు!

విజయవంతంగా పెంచుట

(1 సమాఖ. 1:28)

తప్పు మార్గమున నడిచే బిడ్డ విషయమై తల్లిదండ్రులకుండే వేదనను వ్యక్తపరచడానికి మాటలు చాలావు. పిల్లలను పెంచడంలో తల్లిదండ్రుల విజయానికి నిశ్చయమైన గ్యారంటీనిచే రోజు ఏదీ లేకపోగా, తల్లిదండ్రులు కొన్ని సూత్రాలను అనుసరించ వలసియుంటుంది.

1. ప్రతి బిడ్డయు దేవునివలన కలిగిన బహుమానమైనందున, తల్లిదండ్రుల బాధ్యతలో ఉన్న గొప్పతాన్ని గమనించు! (1:27).
2. యవ్వన చిగురించే హృదయాలలో ముఖ్యమైన ఆత్మ సంబంధమైన సూత్రాలను పదిలపరచడంలో గల ఆవశ్యకతను గుర్తించు (1:24).
3. ప్రతి బిడ్డను ప్రభువునకు “సమర్పించునట్టు” సమయాన్ని, శక్తినీ ఉపయోగించు (1:28).
4. దీర్ఘ ప్రయాసాల్లో దేవుని సేవించు బాధ్యత లేక కర్తవ్యాన్ని పసివానిలో ముద్రగా నాటు (1:28).

తాము ఎరిగిన దానిని మాత్రమే తల్లిదండ్రులు నేర్చింపగలరు. వారు కలిగియున్న స్వభావ లక్షణాలనే వారు ప్రదర్శింపగలరు. వారు దేవునియందు ఎంతగా భయభక్తులు కలిగియున్నారో అంతపరకే వారు తమ పిల్లల హృదయాల్లో నాటగలరు. అందువలన

మాటలోను, కార్యంలోను తల్లిదండ్రులు దైవభక్తిగలవారై జీవించుటకు నిశ్చయత కలిగియుండాలి.

యెరిషహము కుమారుడైన ఎల్చొనా

(1 సమా. 1:1-28)

1. మత నిష్ఠగల మనుష్యుడు (1:3-6, 21).
2. మత సంబంధంగా తమ పిల్లల పెంపకంలో ఆసక్తి కనుపరచిన తండ్రి (1:4, 22, 23).
3. దేవుని వివాహపు చట్టాలకు అవిధీయుడైనందున కుటుంబ విభజనను గుర్తించిన భర్త (1:2, 6).
4. దేవునికి యిచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకోవాలని తీర్మానంగల పురుషుడు (1:21).
5. మాటలోను క్రియలోను తన భార్యకే ప్రేమను ప్రదర్శించిన మనుష్యుడు (1:8).

తండ్రిని గౌరవింపజేయనట ఏట

(1 సమా. 1:1-28)

1. దేవునియెడల తనకున్న గౌరవం భయము భక్తి (1:3).
2. క్రమమైన అలవాటుతో కూడిన అత్య సంబంధమైన స్థితి (1:3).
3. కుటుంబం పట్ల దైవభక్తిని ప్రదర్శించడం (1:4, 21).
4. కనుపించేటట్టు తన భార్యపట్లగల ప్రేమను బహిరంగంగ ప్రదర్శించడం (1:5, 8).
5. తన భార్యతో సహకారము, సహవాసము (1:23).
6. దేవుని వాక్యమందు బహిర్భమైన నమ్మిక (1:23బి).

ఈనాటి మనుష్యులకు మొదటి ప్రాధాన్యతలు

(1 సమా. 1:1-28)

1. దేవునియుందు నమ్మికముంచు, దేవుని ఆరాధించు, మరియు దేవునికి యిచ్చిన మాటను నిలబెట్టుకొను మనిషిగా ఉండు.
2. మాటలోను క్రియలోను నీ భార్యను ప్రోత్సహించు భర్తగా ఉండు (1:5, 8).
3. మత సంబంధమైన ఆసక్తి, దేవునియుందలి సమర్పణా జీవితం కలిగి ఉండేలా పిల్లలయందు భక్తిని పెంపాందించే తండ్రిగా గురి కలిగియుండు (1:4, 21, 28).

తల్లి యొక్క బహు ముఖ్యం

(1 సమూ. 1:1-2:19)

1. విసిగింపబడుటవలన పరిమితులవలన పోరాటంతోను దుఃఖంతోను మొనతేలిన ముఖం ఆమెకుంది. దాన్ని అదుపులో ఉంచుకొనడానికి ఆమెకు శక్తి లేదు (1:2-7).
2. ఆరాధన కూడికల్లో స్తుతిని, భక్తిని కనుపరచే ముఖం ఆమెకుంది (1:5).
3. తన ఆత్మను దేవునియొదుట కుమ్మరించి, ఆయన సహాయాన్ని అర్థించినప్పుడు, అక్కరగల ముఖం ఆమెకుంది (1:9-18).
4. జీవితానికి ఒక ఉద్దేశమును, అర్థమును ఉన్నట్టు తాను గ్రహించినప్పుడు, ఆనందమును, నెరవేర్పుగల ముఖం ఆమెకుంది (1:20).
5. చిన్న బిడ్డ ను లక్ష్యం చేస్తూ వాని అవసరతలను అనుదినం తీర్చుతున్నప్పుడు, మృయమైన మమకారం గల ముఖం ఆమెకుంది (1:22, 23).
6. బిడ్డ రక్షణకు కట్టిన పై బట్ట తెగి, తన మార్గంలో బిడ్డ వెళ్లవలసి వచ్చినప్పుడు ఎడబాటు యొక్క దుఃఖాన్ని ప్రతిబింబించగల ముఖం ఆమెకుంది (2:11).
7. బిడ్డ పెద్దవాడై, సరియైన తన స్థానంలో నిలిచి ఫలభరితమైన సాంఘీక జీవితాన్ని కొనసాగిస్తున్నప్పుడు, ప్రేమాతిథయంగల ముఖం ఆమెకుంది (2:19).

తల్లికున్న బహు ముఖాలలో సౌందర్యముంది. ఈ సౌందర్యం కాలాన్ని బట్టి తగ్గింపబడడు. ముడతపడి చెడిపోదు, లేక పయస్సును బట్టి కళంకము చెందదు. బిడ్డయొక్క కలతచెందిన హ్యాదయాన్ని నిమ్మశింపజేసి, బిడ్డ యొక్క తుఫానులను అణగగ్టి, వైర్యమైన భద్రతను యిస్తుంది. తల్లి యొక్క బహు ముఖాలున్న చిరకాలం స్మృతిగా నిలుస్తాయి. ఆమె మరణములో కన్నులు మూసినప్పుడు - ఆమె బహు ముఖ్యం మరొకటి గుర్తు చేయబడుతుంది - ప్రభువు యొక్క భద్రతలో ఆమె నిదురిస్తుంది గనుక, లోకాతీతమైన శాంతి, కలతచెందని విక్రాంతిగల ముఖాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది. ఉదార బుద్ధితో చేసిన ఆమె కార్యాలు శాంతి నిద్రను ఆమెకు తెస్తాయి! తల్లి బహు ముఖత్వాన్ని జ్ఞాపి చేసుకోడంకంటే గొప్ప దీవెన మరేదీలేదు!

ఎల్మారా, దైవ భక్తిగల తండ్రి

(1 సమూ. 1:1-2:21)

1. తన కుటుంబం ఎదుట వైవ భక్తిగలవాడుగా జీవించిన తండ్రి (1:3).
2. దేవునితో చేసిన వాగ్దానాన్ని నిలబెట్టుకోవలసిన అవసరతను తన పిల్లలకు బోధించిన తండ్రియతడు (1:21).
3. అతడు కుటుంబ మతాన్ని ప్రోత్సహించిన తండ్రి (1:4, 21).
4. అతడు తన భార్యపట్ల నిజమైన ప్రేమను తన పిల్లలయొదుట ప్రదర్శించిన తండ్రియైయున్నాడు (1:8).

5. అతడు తన పిల్లలకౌరకు ఆత్మ సంబంధమైన పరిచర్యను వెదకిన తండ్రియై యున్నాడు (1:28).

హన్మా, మాతృత్వానికి జ్ఞాపక చిహ్నం

(1 సమా. 1:1-2:21)

1. దేవునియందలి విశ్వాసానికి జ్ఞాపక చిహ్నం. సందేహము, నిరాశచే కొట్టబడి నప్పుడు ఆమె దేవుని తట్టు తిరిగింది (1:9-18; 2:1-10).
2. శోధనలలో ఓర్పుకు జ్ఞాపక చిహ్నం (1:7). చాల కాలంవరకు హన్మా గొడ్రాలిగా సతమతమయ్యింది.
3. పిల్లలపట్ల చూపిన శ్రద్ధకు జ్ఞాపక చిహ్నం (1:22; 2:19). ఆమె సమూయేలును ప్రేమించి అతనిపట్ల శ్రద్ధ తీసికొన్నది.
4. త్యాగమునకు జ్ఞాపక చిహ్నం (1:28). ప్రశస్తమైన తన కుమారుని దేవుని సేవించడానికి సమర్పించ నిష్పత్తింది.
5. బిడ్డలను పెంచడానికి జ్ఞాపక చిహ్నం (1:28). తన కుమారునిపట్ల ఒకే ఒక లక్ష్మీము కలిగి ఉంది. అతడు నిరంతరం దేవుని యింట నివసించడమే ఆ లక్ష్మీం (1:22).

హన్మా, ఆదర్శమైన తల్లిని గూర్చిన దేవుని ఉద్దేశం

(1 సమా. 1:1-2:21)

1. ఆమె శ్రద్ధగా ప్రార్థించుతూ, తన పిల్లలకౌరకు దేవుని ఎదుట తన హృదయాన్ని కుమ్మరించుతూ ఉండేది (1:10-18).
2. తన పిల్లలలో ఉండి వారిని పెంచడంలో (పోషించడంలో) గల ప్రాముఖ్యతను ఆమె గ్రహించింది (1:21, 22).
3. అన్నిటిని మించి ఆమె జీవితంలో ఒక లక్ష్మీముంది - ఆమె పిల్లలు ఎల్లప్పుడు దేవుని యింటిలో నివసించడం (1:22బి, 28; 2:20).
4. తన భర్త తన అభిప్రాయాన్ని - ఆలోచనను గౌరవించునట్లు ఆమె మనలుకొంటూ ఉండేది (1:23).
5. దేవుని శక్తిపై ఆమెకు చలించని విశ్వాసముండేది (1:27; 2:1-10).
6. పిల్లలపై తనకున్న ప్రేమను, శ్రద్ధను తెలియపరచుకొనడానికి ఆమెకు సరళమైన తగిన మార్గాలు ఉండేవి (2:19).

దేవుని ఆశీర్వాదములు

(1 సమూ. 2:1)

1. హృదయం సంతుష్టి చెంది, సంతోషించి, ఆనందంతో నిండుతుంది.
2. బలము స్థిరత్వము అత్యధికం అవుతాయి.
3. విశ్వాసాన్ని బట్టి భక్తిపీసులు నిందించబడ్డారు.
ఈ ఆశీర్వాదములు ఎందుకు వస్తాయి? “దేవుడైన” యొహోవాయందలి రక్షణను బట్టి.

మత సంబంధులైనట్టు నటేంచువారు

(1 సమూ. 2:12-17, 22-36)

మత సంబంధులైనట్టు అనే వర్ణన ఏలి కుమారులకు తగినట్టుంది (2 పేతురు 2:10-19ని పోల్చి చూడు).

1. మత సంబంధమైన యోగ్యతా పత్రాలు వారికి ఉన్నా, వారు దేవుని ఎరుగరు (2:12).
2. యోగ్యమైన వృత్తిలో వారు పని చేసినా, వారు అయోగ్యులు (2:12).
3. ఎదురులేని విధియతను వారు ప్రదర్శించడానికి బదులు, అవిధియులుగా ఉన్నారు (2:13-17).
4. అవినీతి తమను పాలించేటట్టు వారు అంగీకరించారు (2:22).
5. వారి విధి మరణము, నాశనము మరియు శిక్ష (2:34).

ఏలీ, సాతాను పిల్లలుగల దైవజనుడు

(1 సమూ. 2:12-4:22)

తల్లిదండ్రులందరు భయపడవలసిన హృదయ పరితాపకరమైన పరిస్థితి యాది. వారి ప్రత్యక్ష గుడార సంబంధమైన కార్యాలలో ఏలీకిని అతని కుమారులకును గల తారతమ్యాన్ని చూడు (1:4; 2:13, 14), మందసం విషయంలో వ్యత్యాసాన్ని చూడు (4:3, 4; 4:13, 18ఎ), ఇతరుల పట్లనున్న (2:16; 2:25), ప్రతిచర్యలను, దేవుని గూర్చిన భావనలో వ్యత్యాసాన్ని గమనించు (2:17; 2:25).

ఆలాటి భయంకరమైన పరిస్థితి ఉండడంలో రెండు విషయాలు పూఢి పడియున్నట్టు గోచరిస్తున్నాయి: గారాబంగా బిడ్డలను పెంచడం (3:13; 2:25), తల్లిదండ్రుల నడిపింపు లేకుండ బిడ్డలు తమ సాంత నిర్ణయాలు చేసికొనేలా పదలిపెట్టడం (2:12, 17, 25; 3:13). దేవుని పట్ల పరస్పర గౌరవాన్ని పంచుకొనక ఉండినప్పుడు తీరని నష్టం వాటిల్లుతుంది.

1. కుటుంబ గౌరవం లయపరచబడుతుంది (2:22-24).

2. సంఘర్షణలు ఏర్పడి అవి బలీయమౌతాయి (2:25).
 3. దేవునియందలి భయభక్తి కుటుంబంలో రాజీ చేయబడుతుంది (2:29). (“సీవు” అనే పదం ఏలీని, అతని కుమారులను సూచిస్తుంది.)
 4. కుటుంబం యొక్క పిత్రార్థితం విచారంగాను, దుఃఖంగాను మిగిలిపోతుంది (2:33; 4:13-17).
- అలాటి కుటుంబం తరచుగా దేవుని మహిమను పోగొడుతుంది (4:19-22). ఆధునిక కుటుంబాలు ఏలీ, అతని కుమారులవలె దుష్టతిలోనికి దిగజారిపోవడం చూస్తుంటే ఎంత దుఃఖకరంగా ఉంటుంది!

గంభీరమైన వాస్తవాలు

(1 సమా. 2:13-17)

1. దైవభక్తిగల తల్లిదండ్రులచే పెంచబడిన పిల్లలు నిర్దేశులు కావచ్చు (2:12).
2. మత సంబంధమైన నాయకులు దేవుని కొరకు కాక తమకొరకు బ్రదకవచ్చు (2:15).
3. ఆరాధనా అభ్యాసం దీవెనగాక శాపం కావచ్చు (2:17).

అవమానకరమైన ఫలితం

(1 సమా. 2:17)

యొహోవా బలులను జనులు అసహియించుకునేటట్లు ఏలీ కుమారులు చేశారు. “యొహోవాకు శైవేద్యము చేయుటయందు అసహియపడుటకు” ఆ యోవనులు కారకు లయ్యారు. ఆ ప్రతిపాదన ఎంత దుఃఖకరంగా ఉంది! - దేవునికి చేసే ఆరాధన మరియు బలులను గూర్చి చెడుగా మాట్లాడుకునేలా చేయడం. ఇది ఎలా జరిగింపబడింది?

1. వారు కేవలం తమయందే లక్ష్మీంగలపారై దేనిని లెక్కచేయక తమ ఆనందాన్ని కోరుకున్నారు.
 2. వారు దేవుని ఉపదేశాలను గౌరవించలేకపోయిరి (అమర్యాదగా చూచారు).
 3. తమ తండ్రి ఉపదేశాలను తిరస్కారంతో చూచారు.
 4. తమ ప్రభావం ఫలితాలు ఏ విధంగా ఉంటాయో వారు లక్ష్మీపెట్టక పోయారు.
- ఈలాటి అవమానకరమైన ఫలితమే మన జీవితాల్లో కూడా చూడవచ్చు. క్రీస్తు ఆయన సంఘం పేరు దూషింపబడేలా మనం ఏమైనా చేస్తున్నామూ లేక జరుగ సమృతిస్తున్నామూ? దేవుని బలుల విషయంలో అపకీర్తి తెచ్చాననే మాట తీర్పు దినమందు నిలచి వినడం ఎంత భయంకరంగా ఉంటుంది?

“మరియు సమూయేలు ఎడగెను”

(1 సమూ. 2:21)

సమూయేలు వృద్ధిలోని మూడు రిఫరెన్సుల్లో (2:21, 26; 3:19), దేవునికి అంకితం చేయబడిన విధానంలో మొదట యొదుగుదల కన్నిస్తుంది. ఎందువలన?

1. అతని తల్లిదండ్రుల తర్వీయవలన
2. ప్రత్యుష గుడారంలో అతడు ఎల్లప్పుడు హోజరవ్వడంవలన
3. తన సాటి మానవులయొడల నమ్మకమైన యథార్థత కలిగియుండడంవలన
4. తన ఆరంభ సంవత్సరాలలో దేవుని చట్టన్ని గూర్చి బోధింపబడాలనే తీవ్రమైన అక్కరవలన

తండ్రి యొక్క హితోపదేశం తిరస్కరించబడించి

(1 సమూ. 2:22-25)

ఏలీ యొక్క ఏ ఉపదేశాలు అతని కుమారులచే తిరస్కరించబడ్డాయి?

1. నీతిని గూర్చిన అతని ఉపదేశాలు (2:22)
2. దేవుని గూర్చిన అతని ఉపదేశాలు (2:12)
3. దేవుని ఆరాధనను గూర్చిన అతని ఉపదేశాలు (2:13-17)

తమ తండ్రి యొక్క హితోపదేశాన్ని వారు నిరాకరించినందున, శిక్ష వారికారకు వేచియుంది (2:25బి).

పాపంతో ఎదుర్కొనడం

(1 సమూ. 2:22-25)

1. పాపం బయటపడుతుంది, దాన్ని ఎదుర్కొనడం తటస్థించుతోంది, ఎందుకంటే, పాపం శాశ్వతంగా దాగిఉండనేరదు (2:22, 23).
2. పాపాన్ని గూర్చిన వార్త వేగంగాను, దూరంగాను పయనిస్తుంది (2:24).
3. ఒకడు దేవునికి విరోధంగా పాపం చేసి, మారుమనస్సు పొంద నిరాకరించి నట్టయితే, క్షమాపణ అసాధ్యమౌతుంది! ఇక నిరీక్షణయే ఉండదు (2:25ఎ).
4. ఏ విధమైన ఎదుర్కోలు లేకుండ పాపం కొనసాగేలా సమృతించినా, అది సంభవించినప్పుడు, అది నిష్పలమౌతుంది (2:25బి; 3:13).

తండ్రి యొక్క లోపాలు

(1 సమా. 2:27-36)

తమ పిల్లలను పెంచడంలో ఏమి చేయకూడదో తండ్రిగా ఏలీ యొక్క లోపము బయలుపరచుతోంది.

1. దేవుని ఆజ్ఞలను తేలికగా తీసికొనవద్దు (2:27-29ఎ).
2. దేవునికంటె అధికంగా పిల్లలను ఘనపరచవద్దు; వారు పాపము చేసినట్టయితే, వారిని సమర్థించడానికి సాకులను సమృతించవద్దు (2:29బి).
3. బిడ్డ చేసే చెడు కార్యాల్యలో పాలుపంచుకోవద్దు (2:29సి).
4. బిడ్డలను పెంచే నీ పాత్రను తేలికగా తీసికొనవద్దు; నీ పిల్లలకు తర్హిదునిచ్చే విధానం అనేకులపై బలీయమైన ప్రభావాన్ని కనుపరచుతోంది (2:30-36).

దేవుని ఆజ్ఞలను ఆగ్రహించుట

(1 సమా. 2:29)

“పాటియేడల ఆగ్రహించునట్టు నిన్ను చేసేది ఏమి?” (2:29; NEB). ఇక్కడ సమృశక్యంకాని ఒక గద్దింపు యివ్వబడింది. దేవుని ఆజ్ఞలను తృణీకరించినట్టు ఏలీ ఎందుకు నేరస్తుడుకావాలి?

1. తన హృదయంలో దేవునికి యివ్వవలసిన స్థానంలో ఏలీ తన కుమారులను నిలిపాడు. తన కుమారులను నిలుపుకొనడానికి గాను ఏలీ తన హృదయంలో దేవునికి రెండవ స్థానాన్ని యిచ్చాడు. అయితే అతడు తన హృదయంలోనుండి దేవుని తన కుమారులను సహా పోగొట్టుకున్నాడు!
2. తన మనస్సులో తాను కలిగియున్న తీవ్రతను అతడు నిలుపుకొన్నాడు కాడు. యాజకుడుగా ఉండే తన అంతస్థును తన జీవితంలో తప్పుగా ఉపయోగించు కున్నాడు. యాజకుడుగా దేవునికి అర్పించబడే బలులు సక్రమంగా జరుగవలసిన అక్కర అతడు ఎక్కువగా కలిగియుండవలసినవాడైయున్నాడు.
3. క్రమశిక్షణగా ఉండే ఆలోచనలను అతడు యిష్టపడలేదు.

దేవుని పట్ల మానవుని జవాబుదారీతనం

(1 సమా. 2:29)

ఏలీ “ఎందుకు?” అనే ప్రవక్త ప్రశ్నను ఎదుర్కొన్నాడు. అతడు తన స్వభావానికిని, చర్యలకును లెక్క చెప్పాలని అతనికి పిలుపునిచ్చాడు (2 కొరింథి. 5:10). మనం దేని విషయంలో లెక్క చెప్పవలసియుంటుంది?

1. దేవుని ఆరాధన ఆచరణల విషయంలో మనం క్రమమైన విధంగా (“బలులు,” “అర్పణల”) ఉండడానికి.

2. దేవునికి క్రీస్తుకును ప్రధానత్వం (“గౌరవం”) యివ్వడానికి.
3. అత్యాశకు (“క్రొష్జేసికంటూ”).

దేవుని పిలువు

(1 సమా. 3:1-10)

1. మూర్ఖత్వంవలన ఆయన పిలువును ఆపార్థం చేసికోవచ్చు (3: 7).
2. ఆయన పిలుపుకు బదులివ్వడానికి తరచుగా యితరుల సహాయం అవసరమై యుంటుంది (3: 9).
3. ఆయన పిలుపు యథార్థతను, లోబదుటను కోరుతుంది (3: 10).

దేవుని పిలుపుకు బదులిచ్చుట

(1 సమా. 3:10)

దేవుని పిలుపుకు అంగీకారమైన బదులు యాదే:

1. మనమీద దేవునికున్న నిజమైన హక్కును గుర్తించడం (“మాటల్లాడు”)
2. యథార్థంగా అలకించడానికి ఇష్టపడడం (“అలకించడం”)
3. అణకువ కలిగి సేవించుటకు లోబడడం (“సీ దాసుడు”)

దేవుని వాక్యాన్ని జగగబట్టడం

(1 సమా. 3:15)

1. కారణం - శిక్షా విధిలో ఉన్న వారిపట్ల ప్రేమ భయము
2. కార్యం - దేవుని వాక్యాన్ని దాచి - అది ఏం తెలుపుతుందో చెప్పక పోవడం
3. అపరాధం - శిక్ష
4. క్రేష్టమైన విధానం - దేనిని దాచక ప్రతిదాన్ని చెప్పే ధైర్యం

దేవునికి రాజీనామా

(1 సమా. 3:18)

1. అది చాలా ఆలస్యంగా వచ్చింది. ఏలీ కుమారులు పెద్దవారై తమ యష్టాలను తీర్మానించుకునే స్థితికి చేరుకున్నారు. రాజీనామ ముందుగా వచ్చినట్టయితే, వారి జీవితాలు వేరుగా ఉండేయే.
2. అది దుఃఖరంగా వచ్చింది. విషాధకరంగా వాతావరణము మారిపోయింది; తీర్మానం తిరుగులేనిదిగా ఉంది. ఏలీ ముందుగా దేవునిపట్ల రాజీనామా చేసియుంటే, అతడు సంతోషాన్ని మరియు ఆనందాన్ని కనుగొనియుండేవాడు.

3. అది వ్యర్థతనుండి పచ్చింది. ఏలీ ఒంటరిగా, దేవుడు లేకుండ దానికొరక ప్రయత్నించాడు - అతడు ఎంత గందరగోళం చేశాడో! ఇస్యాడు, సంపూర్ణ నిరీక్షణ లేని స్థితి, అతడు తన నిష్ప్రయోజనశాస్త్రాన్ని అంగీకరించాడు. అతడు ఈ సంగతిని ముందుగానే చేసియున్నట్టయితే, అంత నిరీక్షణ లేనివాడుగా ఉండకపోవచ్చ.
- జీవితంలో ముందుగానే దేవుని పక్షంగా ఉన్నట్టు - ఏ విధమైన సందిగ్గును లేకుండ ప్రదర్శించి ఉండవలసియుంటుంది. సమాధానం, సంతోషం, ఆనందం అనేవాటిని కనుగొనడానికి అదే విధానం!

దైవిక సహవాసము

(1 సమా. 3:19)

తన జీవితంలో, సమూయేలుకు ఎడతెగి సహచరుడు దేవుడైన యెహోవా. ఆయనతో మనకున్న సహవాసము సమూయేలుకు ఉన్నదానితో సమాంతరంగా ఉండాలి.

1. కారణం - సమూయేలు దేవునితో “సమూత్మించాడు” (ఆమోసు 3:3), అతని జీవితమంతా దేవుని చిత్తాన్ని జరిగించడం చుట్టు తీరిగింది.
2. ప్రతిఫలము - సమూయేలు ఆశీర్వాదాలను, పలుకుబడిని, మర్యాదను, అధికారాన్ని అనుభవించాడు; దేవుని ప్రసన్నతలోని నిజ రూపాన్ని అతడు ఇశ్రాయేలునకు తెచ్చాడు.
3. నిడివి - దేవునితో తన సహవాసాన్ని తొలుతనే ఆరంభించి, దానికి యింకా ఎన్నడు అతడు తుది పలుకలేదు.
4. భుద్రత - “అతని మాటలలో ఏదియు తప్పిపోలేదు.”

ప్రభువుతో జీవించుట

(1 సమా. 3:19-4:1ఎ)

నిరంతరం దేవుని గృహములో నివసించడం దావీదు వాంచయైయుండి, సమూయేలు యొక్క దైవభక్తిగల జీవితంవలన అది పురికొల్పబడియుండవచ్చ. “తన జీవిత దినము లన్నీటను” సమూయేలు దేవుని మందిరంలో జీవించినవాడు. దేవునితో నడవడంవలన ఈ ఘలితాలు వచ్చాయి:

1. సాంఖ్యికంగాను, మానసికంగాను, ఉద్యేగంగాను మరియు ఆత్మ సంబంధంగా గాను అతని అభివృద్ధి అన్ని విధాలుగా పెంపొందింది (3:19ఎ; 2:26)
2. అతని మాటలు సత్యమైనవి, నెరవేర్చబడినవి (3:19బి)
3. గౌరవింపబడిన దైవజనుడుగా అతని ప్రభావము ఇశ్రాయేలు అంతటను వ్యాపించింది (3:20; 4:1)
4. అతని జీవితం దేవుని హోజురుపరచేలా చేసింది - మరియు ఇశ్రాయేలు దేవుని

ప్రసన్నతను అనుభవించేలా చేసింది (3:21)

5. అతని జీవితం అధికారాన్ని ఉపయోగపరచింది. అది ప్రదర్శింపబడలేదు కాని అది సహజంగానే వచ్చింది (4:1)

అద్భుతమైన ప్రశంస

(1 సమూహ. 3:21)

సమూయేలును బట్టి దేవుడైన యొహోవా ప్రసన్నత షిలోహులో ఉంది. ఇది ఆశ్చర్యం కలిగించే శాఘ్యము. దేవుని ప్రసన్నత సమాజంలో తెలియబడునట్లు మనం కూడా చేయగలం! ఇలా చేయగోరితే సమూయేలులో ఉన్న మంచితనాన్ని అనుకరించుదాం.

1. దేవుని పట్ల అతని ఎడతెగని భక్తి (3:19)

2. అతని సత్య సంధత్వపు భాష (3:19)

3. అతని అనుదిన ప్రవర్తన

మనం ఈ దైవపక్షభాషలను అనుకరించేటప్పుడు ఈ లక్ష్మణాలు కలిగిన వాళ్ళతో మనం కలసిపుంటే దేవుడు నిజమై కనిపిస్తాడు.

అతి త్వరగా మతంలో స్థిరపరచేవి

(1 సమూహ. 4:1-11)

త్వరితమైన సులభమైన పరిష్కారం కొరకు ఇశ్రాయేలు ఎదురు చూస్తుంది. మందసాన్ని తిరిగి తన మధ్యకు తీసికొనివస్తే సమస్యలన్నీ మంత్రంలా పరిష్కరించ బడతాయని ఆమె తలంపు అయితే, అది అలా జరుగలేదు. అలాగే నేడు అనేకులు సమస్యలకు “త్వరిత పరిష్కారాలను” ఎదురు చూస్తూ తప్పిపోతూ ఉంటారు. “త్వరగా స్థిరపరచేవి” ఎందుకు వసిచేయవ?

1. పరిష్కారాలకు లోతైన మారుమనస్య మరియు మారిన హృదయం కావాలి. త్వరగా స్థిరపరచేవి పైపైన జరిగే పనులు.
2. పరిష్కారాలకు కషిపించే పని, తనను తాను ఉపేక్షించుకొనడం అనేవి కావాలి. “నేను దేనిని ఎక్కువగా మార్చుకోనపసరం లేదు” అనే భ్రమలో త్వరగా స్థిరపరచేవి ప్రవేశిస్తాయి.
3. సమస్యలకు అటు దేవునిగాని, యిటు మరి ఎవరివైనాగాని నిందించడం పరిష్కారం కానేరదు. వ్యక్తిగతమైన తప్పులను ఒప్పుకొనడం అందుకు అవసరమై ఉంటుంది. వ్యక్తిగతమైన లెక్క అప్పగించవలసిన బాధ్యతను త్వరగా స్థిరపరచేవి అవసరం లేదు అంటాయి!

అనేక మంది మతంలో నిజమైన ఎల్లప్పుడు నిలిచియుండే మార్చును చేసుకొనడానికి అనేక మంది ప్రయత్నించరు. వారు ఎల్లప్పుడు త్వరగా స్థిరపరచే వాటిమీద ఆధారపడుతూ ఉంటారు. అలాటి వారు ఆపదలను ఆప్యోనిస్తూ ఉంటారు (4:11).

నిజమైన సాందర్భయు రహస్యం

(1 సమా. 25:3)

ఆభీగయాలును సుందరవతియగు ప్రేగా అంగీకరించాలి. ఆమె అంతరంగంలో కూడా అందమైనదే.

1. ఆభీగయాలు అంతరంగమందు రమ్యమైనది ఎందుకో వివరించే ఒక కారణం: ఆమె విశ్వాసు!
2. తన విశ్వాసాన్నిబట్టి, ఆభీగయాలు యొక్క సాందర్భము ప్రకాశమానమైన ఆమె స్వభావము, సంతోషకరమైన ఆమె ప్రసన్నత, కోపంగా ఉన్నపారిని నిమ్మిశింపజేయు సామర్థ్యంగలదై ఉంది.
3. ఈ గుణగణాలను బట్టి, ఆమె ఎవరిని సదర్శించిందో వారికి ఆమె నిజమైన దీవనగా నిలిచియుంది (25:32).

దైవభక్తి గల ప్రేత తన అంతరంగ సాందర్భం వల్ల దేవుని ఉద్దేశాన్ని నెరవేరుస్తుంది. నిజమైన సాందర్భయు రహస్యాన్ని ఆమె కనుగొంటుంది.

కోపమును తగ్గించడానికి

(1 సమా. 25:24-31)

దావీదు బహుగా కోపించాడు. అతడు ప్రతిచర్యకు దిగబోతున్నాడు. అలాటి కోపాన్ని తగ్గించడానికి ఒక ప్రేతమిచేయగలదు, చెప్పగలదు? ఆభీగయాలు మన ఉదాహారణమై ఉంది.

1. కోపించినప్పుడు మనమ్ములను వినయమతో సంధించు (25:24).
2. నీ లోపాలను అంగీకరించి, గాయపరచినందుకు వ్యక్తిగతంగా నిందను అంగీకరించు (25:28).
3. విషయంలోనికి దేవుని తీసికొని రమ్ము (25:29-31).
4. క్షమాపణను ఆనందంతో స్వీకరించు (25:32, 33).
5. విషయం వివరించడానికి స్వప్షమైన మాటలు వినియోగించు, మరియు శ్రద్ధగా ఆలకించు (25:24, 35).

దేవునితో బంధింపబడి ఉండడం

(1 సమా. 25:29)

తన జీవితం దేవునితో బంధింపబడియున్నట్టు దావీదు జీవించిన విషయాన్ని ఆభీగయాలు తెలిపింది. సన్నిహితమైన సహవాసం మహా గౌప్య ఘలితాలను ప్రసాదిస్తుంది:

1. తనకు అభ్యంతరం కలిగించిన వారి మాటను అతడు ఆలకిస్తాడు (25:27).
2. అతడు నిలిచియుండు గృహమైయుంటాడు (25:28).

3. అతడు దేవుడైన యొహోవా యుద్ధాలు చేస్తాడు (25:28).
 4. తన కార్యాలలో చెడు సంభవింపకుండ అతడు కాచుకొంటాడు (25:28బి).
 5. దుష్టులైన మనస్యులనుండి అతడు కాపాడబడతాడు (25:29).
- నమ్మకత్వమైన జీవితం ఈ జీవితంలోను రాబోవు జీవితంలోను బహుమానాలను తెస్తుంది.

దైవికమైన కాపుదల

(1 సమా. 25:29)

తనతో సహవాసమున్న వారిని దేవుడు దైవికంగా కాపాడతాడు.

1. దైవికమైన కాపుదలకు పరత్తు: మనం దేవునితో బంధింపబడియుండవలసిందే.
2. దైవికమైన కాపుదల యొక్క కార్యము: మనలోనే దుష్టత్వాన్ని తొలిగిసుంది. ఈ కాపుదల వాస్తవమైయుంది; దీనిని గూర్చి ఏ ప్రశ్నలు ఉండకూడదు.

దేవుని సేవకులు

(1 సమా. 25:32)

అభీగియాలు యొక్క సహాయాన్ని బట్టి దాఖీదు కృతజ్ఞతగలవాడై, తన సహాయానికి వస్తున్నందుకు అతడు దేవుని స్తుతించాడు.

1. మనకు సహాయపడడానికిని, తప్పులో ఉన్నప్పుడు మనలను సరిదిద్దడానికిని దేవుని కరుణాహాస్తమువలన ఆయా ప్రజలు ఉపయోగపడతారు.
2. అలాటి దేవుని పరిచారకులను మనం ఆహ్వీనించి వారి మాటలు ఆలకించాలి.
3. ఈ సేవకులు మనకు సహాయపడిన తరువాత, ఆయన మనపట్ల చూపే శ్రద్ధను బట్టి దేవునికి స్తుతి చెల్లించడం అనేది కలగాలి.

మూడు రకాలైన టీవెనలు

(1 సమా. 25:32, 33)

అభీగియాలు సహాయం విషయంలో దాఖీదు అభినందించువాడైయున్నాడు అది మూడు విధాలైన దీవెనలమైయున్నట్టు అతడు లెక్కించాడు.

1. లక్ష్మీపెట్టుతూ, పాలించుతూ, సహాయం చేస్తున్న దేవుని ఆశీర్వాదం
2. మానవ గ్రహింపు లేక “విచక్షణా జ్ఞానపు” ఆశీర్వాదం
3. మనలను సంధించునంతగా లక్ష్మీపెట్టే పరిశుద్ధుల యొక్క ఆశీర్వాదం

సమూయేలు: అంకితానికి ఉదాహరణ

దేవునిచే చేయబడిన అంకితానికిని, సమర్పణకును సమూయేలు యొక్క కథ నిరంతర చరిత్రగా ఉంది. అతడు గర్భాన పడింది మొదలుకొని భూ సంబంధమైన సమాధికి చేరేవరకు, అతడు సమర్పణతో కూడి ఉన్నాడు.

1. తన బాల్య దినాల్లో ఆతురత కలిగి ఉన్నాడు (2:11, 18-21; 3:1-21).
2. వయస్సు వచ్చిన సంవత్సరాల్లో అతడు స్థిరంగా ఉన్నాడు (7:1-17).
3. తన పసిది సంవత్సరాలలో అతడు సంతృప్తిగా ఉన్నాడు (8:1నుండి; 9:15-10:25; 12:1-25).
4. మరణానికి సగౌరవం కలిగింది (25:1; 28:12-19).

అతని జీవిత చరిత్ర దేవుని వెంటాడే సమస్త వయస్సులను సమర్పణతో నిలిచేలా సవాలు చేస్తుంది.

పిల్లలలో వ్యతాపానం

ఒకే యింటిలో, ఒకే పరిస్థితుల ప్రభావం క్రింద ఎదిగిన పిల్లలు సంపూర్ణంగా వ్యతాపానంగా కన్నించడం ఆశ్చర్యంగా ఉంటుంది.

1. సమూయేలు దైవభక్తిగలవాడు, సమర్పణతో కూడి, పరిశుద్ధడయుండి, గారచించబడి - దేవునికి సమర్పింపబడినవాడుగా రూపొందాడు.
2. వొఫ్ఫీ, ఫీనెపోసులు - సమూయేలుకు బద్ధ విరుద్ధమైన ప్రవర్తన గలవారు - వారు అపవాదికి అంకితమైన మనష్యులు.

ఈలాటే వ్యతాపానికి అమకాశం కలిగించే కారణాలేష్టాయింటాయి? సమూయేలు యొక్క ఆరంభ సంవత్సరాలు తనయందు దేవుని సూత్రాలు నాటుకొనడంలో గడుపబడ్డాయి (1:22, 23; 3:13). నిర్ణయాలు తీసికొనవలసిన తరువాత సంవత్సరాలలో, తాను ఏ మార్గాన్ని వెంబడిస్తో దాన్ని అసుసరించడానికి ప్రతివాడు తనకై తాను తీర్చానం తీసికొన్నాడు (2:12, 26).